

CASA FELIZ

Nyhetsbrev

Det er ingen selvfølge at barn i Guatemala med spesielle omsorgsbehov får et godt liv, selv om de tas vekk fra de som sviktet i rollen som foreldre/pårørende. Dette ble vi så tragisk minnet om da fortvilte, innestengte og misbrukte jenter i et barnehjem nær hovedstaden i vår tente på madrassene sine som et rop om hjelp. Jentene var låst inne, og svært mange mistet livet. Denne tragedien preget nyhetsbilde også her hjemme i flere dager. Gjennom denne hendelsen ble det avdekket at dette barnehjemmet, og flere lignende barnehjem i Guatemala ble drevet mer som en konsentrasjonsleir, enn som et barnehjem. Flere hundre flere enn det er plass til oppbevares på slike steder, og forholdene er ubeskrivelig.

På barnehjemmet Casa Feliz fikk vi flere henvendelser om å ta over flere av de små barna som måtte omplasseres. Dette måtte vi beklageligvis si nei til, vi har begrenset plass, og heller ikke økonomi til å ta ansvaret for flere enn vi har i dag. Etter denne tragedien ble det gjennomført nøye kontroller av hvert eneste barnehjem i landet. Også hos oss ble foretatt intervjuer med alle barna. Vi fikk svært gode tilbakemeldinger om forholdene på Casa Feliz. Myndighetene beskrev Casa Feliz som det beste og best drevet barnehjem de hadde sett, og det ble framhevet som et mønster for hvordan barnehjem skal drives. Vi er selvfølgelig veldig stolte over denne tilbakemeldingen, og retter en stor takk til Olga og alle som jobber der. Samtidig er vi lei oss for de forhold mange barn i Guatemala må leve under.

For Casa Feliz er utdanning nå det viktigste å gi ungene våre, og slik sikre dem best mulig framtidsmuligheter. De fleste er nå blitt ungdommer, bare to er igjen i barneskolen, og en tredje går på spesialskole. Vi har mange å takke for at de er med på å gi ungene en god utdanning. **Fidencio** er inne i siste del av sin førskoleutdanning, og er ikke i tvil om at han har valgt riktig. Det samme gjelder **Diego** som utdanner seg til teknisk tegner, men fremdeles drømme om å bli arkitekt. **Reyna** er snart ferdig med første del av utdanning i kroppsøving. Nå er hun engstelig for at hun kanskje må flytte fra barnehjemmet, hun er litt eldre enn de andre og var eldre enn "normalt" ved skolestart. Hun hadde ikke gått på skole da hun kom til oss for snart 11 år siden. Vi har forsikret henne om at Casa Feliz er hjemmet hennes, hun har ikke noe annet. **Cristina** begynner snart på forstudiet til legeutdannelse ved universitetsavdelingen i Xela, og vi er alle svært takknemlig for den økonomiske støtten som gjør dette mulig. **Manuel** studerer administrasjon, men er også veldig glad for at han i tillegg får hjelp til å ta videre musikkutdannelse. Dette kombinerer han fint, og ved siden av å spille med musikkansvarlig i kirken, har han også undervisning hos en musikk lærer.

I januar i år begynte fem av ungdommene på sin "carrera-utdanning". Dette er videregående skoler som tar sikte på yrkesutdanning. De har alle vært av de heldige som har fått stipend til to års intensiv engelskopplæring ved en universitetsavdeling, og tre av de er trukket ut til å fortsette to år til med dette. Dette skjer i tillegg til vanlig skolegang. Engelsk er et språk svært få snakker i Guatemala, og ungene våre er blitt svært flinke på kort tid, og ønsker å benytte seg av denne kunnskapen i sin øvrige utdanningsvei. **Maylin, Moises, Lidia og Rosa** har begynt på en linje for utdanning innen turisme. Der vet de at de har fordeler fordi de snakker brukbar engelsk. **Celina** er i gang med å utdanne seg til tospråklig sekretær. De har alle kommet inn på ønsket studielinje. **Tomasa** ønsker seg utdannelse i samme retning som storebror Diego, og har startet på grafisk design. **Luis** har bevart drømmen om å bli kokk, men går nå i bakerlære. Ved et besøk på et hotell i Panajachel (en "gave" til ungene våre fra hotellet) imponerte han kjøkkensjefen stort med sine kunnskaper. Det endte med at kjøkkensjefen tilbød

Luis et firedagers kurs hos ham. De to yngste går fremdeles på grunnskolen, og en fortsetter på spesialskole, der han trives så godt.

Det er imponerende å se hvor flittig alle jobber for å nå sine mål. Vi er stolte og rørt over den arbeidsvilje og ansvarsfølelse de viser. De står på for å gjøre sitt beste, både med skole, lekser og oppgaver i hjemmet. Dagene er lange, fra tidlig morgen til sen kveld. Det er flott å se utviklingen til hver enkelt, hvor flotte og kloke ungdommer de blir. De er alle klar over hvor heldige de er som får på bo på Casa Feliz, og en takk for "*snille mennesker i Norge*" tas hver dag med i bordbønn og kveldsbønn. Dette er rørende å oppleve.

Å ha flere store barn i gang med videregående utdanning er et stort økonomisk løft. Heldigvis får vi flere faddere som vil hjelpe til med utdanningen, men vi er stadig på utkikk etter flere som vil støtte et enkelt barns utdanning. Det er Olga og de øvrige ansatte på barnehjemmet vi kan takke for at det går rundt økonomisk, de sparer der det er mulig å spare. Det dukker imidlertid stadig opp uforutsette hendelser som koster; utstyr går i stykker eller må repareres, barn blir syke, skolene krever dyrt utstyr som datamaskiner. Dette er slikt som kommer på toppen av de faste utgiftene. Det jobbes uavbrutt med å skaffe flere faddere, og å finne nye inntektskilder. Kjenner dere noen som gjerne vil bli fadder, generell fadder til barnehjemmet eller utdanningsfadder for et enkelt barn, så er det fint om dere melder dette til oss. Vi er selvsagt også takknemlige for enkeltgaver. Vi opplever også at stadig flere faddere og andre venner av barnehjemmet ber familie, venner og naboer om pengegaver til barnehjemmet ved sine åremål, i stedet for andre gaver.

Amigos arbeider nå med sikte på å komme inn under ordningen med skattefradrag for bidragsgiverne. Vi vet ennå ikke om det går i orden, men gjør det det så kan dere få fradrag for bidrag på over kr 500. Maksimalt fradragsbeløp er nå kr 30.000.

Etter sommerferien kommer årsmelding med mer. Vi må vente med dette til alt er klart fra Guatemala. Vi skal også sende egne orienteringer til hver enkelt skolefadder. Vi venter med å sende ut dette til vi får rapport for første og andre semester.

2016 var et positivt år økonomisk. Etter flere år med betydelige underskudd hadde vi et lite overskudd. En stor utfordring som vi har liten kontroll på er valuta. Forhold mellom norske kroner og US dollar er bekymringsfull. Starten på et år er som regel smalhans, -i år også. Det er november -desember som gir store beløp og redder oss. Det medfører en stor spenning hvert år når det budsjetteres.

Vi har dessverre ikke adresser eller e-postadresser til alle vi får støtte fra. Vet dere om noen som ikke mottar nyhetsbrev eller annen informasjon fra oss? Send oss gjerne deres adresse.

Er dere på Facebook?

Casa Feliz kan du følge her: www.facebook.com/casafeliz.norge

LIK oss, **FØLG** oss og **DEL** oss med dine venner. Ikke minst - få dine venner på Facebook til å bli Fadder!

Til slutt vil vi rette en varm takk til alle dere som støtter oss, og som slik er med på å gjøre en stor forskjell for barna/ungdommene. Dere skal vite at denne hjelpen er med på å gi dem en mulighet til et godt voksenliv.

Ungene takker også dere alle for dette!

Med vennlig hilsen
og med ønske om en fin vår og sommer

Amigos de Casa Feliz
Endre Våge

